

Ulike hørselstap

Forekomsten av hørselstap hos nyfødte er 1-2 promille. I tillegg kommer barn som får hørselstap på et senere tidspunkt.

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 09.12.2015

I Norge fødes årlig ca. 60 000 barn. Alle nyfødte i Norge screenes med tanke på hørselstap ved en enkel test på barselavdelingen. Etter funn i denne screeningen tester hørselssentralene 1500-2000 barn pr. år. Av disse har 60-120 et hørselstap av ulik grad.

Det er viktig at hørselshemmede barn habiliteres så tidlig som mulig. Tilpasning av høreapparater for de som har behov for det, anbefales så tidlig som mulig, og helst før barnet er 6 mnd. Utredning om eventuell tilpasning av cochleaimplantat skjer umiddelbart.

Begrepet hørselshemmet

Hørselshemmet brukes som en fellesbetegnelse som dekker alle grader og arter av hørselshemming. Betegnelsene døv og tunghørt brukes ofte, men med ny hørselsteknologi, særlig cochleaimplantat (CI), viskes dette skillet til en viss grad ut. Døv brukes ofte på to måter: for å betegne et hørselstap som er så stort at det ikke kan avhjelpest av høreapparater, og/eller som en identitetsmarkør for å vise at man identifiserer seg med døv kultur og bruker tegnspråk. De som betegner seg som tunghørte, har hjelp av høreapparater og bruker ofte norsk talespråk i sin kommunikasjon.

Hørselshemming handler ikke primært om manglende hørsel. For mennesker med hørselshemming er det utfordringer når det kommer til kommunikasjon, språklig samhandling og å få med seg informasjon som karakteriserer funksjonsnedsettelsen.

Hørselstap kan deles inn i tre grupper

- Mekaniske tap: lydbølgene av ulike årsaker når ikke inn til sanseorganet i øret.
- Sensorineurale tap: lydbølgene når uhindret inn til sanseorganet, men defekt i sanseorganet hindrer at det dannes nervesignaler som siden kan tolkes som lyd.
- Nervesignaler når ikke fram til hørselssentrene i hjernen slik at bearbeidelsen av hørselsinntrykkene i hjernen svikter.

Tidlig innsats for små barn med hørselstap handler om å etablere gode forutsetninger for kommunikasjon. Fagfolk må samarbeide om å gi oppfølging og støtte utviklingen av kommunikasjon og samspill mellom barn og foreldre.

Det er kommunen som har ansvar for å gi tilbud om rådgiving til foreldre, og det er kommunen som avgjør utformingen av rådgivningen. For barn og unge der hørselstapet oppstår senere i livet, er det viktig at kommunen, særlig barnehagen og skolen, setter seg grundig inn i hva et hørselstap innebærer, og at individuelt tilpassede tiltak settes raskt i gang.

Statped tilbyr foreldre til barn med hørselshemming – og deres nettverk – samtaler og bistand i den første tiden etter at hørselstapet er oppdaget.

[Strakstilbud ved hørselstap \(statped.no\)](http://www.statped.no)